

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813217674
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813217674.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Pavla Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. N. č. XXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky Ing. Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. N. č. XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Balalovou, so sídlom Bratislava, Ružová dolina č. 10 a otca P. Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., S. K. mlyne č. XX, bytom Z., O.-E. K. č. 7, H., zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Derler, so sídlom Bratislava, Štúrova č. 3, o návrhu matky na určenie výživného pre maloleté dieťa na čas do rozvodu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18.decembra 2013, č.k. 13P/48/2013-260, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že súd zaviazal otca Ing. Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, prispievať na výživu maloletej S. Z., nar. XX.XX.XXXX, výživným v sume 230,- eur mesačne s účinnosťou od 27.12.2012 do 11.12.2013. Zameškané výživné za obdobie od 27.12.2012 do 11.12.2013 v sume 1.848,71 eur súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 80,- eur mesačne, ktoré je povinný platiť do posledného dňa v mesiaci k rukám matky s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudne rozsudok právoplatnosť a to pod hrozbou straty výhody splátok. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa domáhala zverenia maloletej S. Z., nar. XX.XX.XXXX, do svojej výchovy a určenia vyživovacej povinnosti otcovi mesačne sumou 320,- eur od 01.01.2013 splatných vždy do 10. dňa v mesiaci do rúk matky. Zročné výživné od 01.01.2013 do vyhlásenia rozsudku, žiadala od otca zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu. O trovách konania žiadala rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom maloletého dieťaťa uzatvorila manželstvo dňa 10.07.2010. Z manželstva sa narodili dve maloleté deti, a to dňa 14.09.2010 maloletá N. a dňa 27.12.2012 maloletá S.. Od leta roku 2012 nežijú v spoločnej domácnosti. Otec podal návrh na rozvod manželstva, ktorý sa prejednáva na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 1P/189/2012 a rovnako sa tam vedie konanie o výživné na manželku pod sp. zn. 1P/209/2012. Vyživovacia povinnosť otca na maloletú N. na čas do rozvodu, bola určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16.10.2012 sp. zn. 9P/30/2012, ktorým súd zaviazal otca platiť výživné na maloletú N. v sume 350,- eur mesačne. Uviedla, že je na materskej dovolenke s maloletými deťmi, poberá materský

príspevok a býva u svojich rodičov, ktorým prispieva na náklady spojené s bývaním. Poukázala na to, že otec pracuje v Z. ako počítačový technik s mesačným zárobkom 2.500,- eur. Na maloletú N. otec platí bežné výživné 350,- eur mesačne a splátku zročného výživného v sume 50,- eur a od mája 2013, otec platí na maloletú S. výživné v sume 100,- eur mesačne. Na pojednávaní dňa 15.11.2013 matka upravila návrh a žiadala určiť vyživovaciú povinnosť otca na maloletú S. v sume 230,- eur mesačne od 27.12.2012, t.j. od narodenia dieťaťa. Poukázala na to, že otec sa za obdobie od januára do apríla 2013 žiadnym spôsobom nepodieľal na starostlivosti a zabezpečení potrieb maloletej. Výživné na maloletú S. v sume 100,- eur mesačne, začal platiť od mája 2013. Poukázala na konanie o rozvod manželstva, kde bol dňa 23.10.2013 vyhlásený rozsudok, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej S. a maloletej N. rozvedené a vo veci úpravy rodičovských práv k maloletým deťom na čas po rozvode, uzatvorili rodičia dohodu, podľa ktorej boli maloleté N. a S. zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu na maloletú N. sumou 300,- eur mesačne a na maloletú S. sumou 230,- eur mesačne. Zároveň bolo rozhodnuté o úprave stretávania sa otca s maloletými deťmi na čas po rozvode. Na pojednávaní dňa 18.12.2013 matka žiadala určiť výživné v pôvodnej navrhovanej výške, t. j. domáhala sa určenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú S. v sume 320,- eur mesačne od 27.12.2012 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Mala za to, že maloleté deti majú mať rovnakú životnú úroveň ako ich otec aj na čas do rozvodu, vzhľadom na príjem a životnú úroveň otca. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť považovala matka výživné v sume 320,- eur mesačne za primerané odôvodneným potrebám maloletej S., ako aj životnej úrovni otca. Uviedla, že žije s maloletými deťmi v jednej izbe, zatiaľ čo ich otec žije v Z. v 3-izbovom byte, pričom sa tam stravuje v reštauráciách a keď je v C., tak býva so svojimi rodičmi v rodinnom dome. Otec sa k návrhu matky písomne vyjadril v podaní zo dňa 10.09.2013, v ktorom uviedol, že považuje návrh matky za účelový a špekulatívny z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I. prebieha rozvodové konanie, kde je stanovený termín pojednávania na deň 23.10.2013. Poukázal na to, že s matkou nežijú v spoločnej domácnosti už dlhší čas, matka odmieta akékoľvek návrhy otca ohľadne maloletej a ich manželstvo nespĺňa základné princípy manželského spoluzitia. Uviedol, že na maloletú S. začal platiť výživné v sume 100,- eur mesačne od mája 2013. Poukázal na to, že matka býva tak, ako sa sama rozhodla a rozhodovala počas celého manželstva. To, že on pracuje v H. vedela ešte pred uzavretím manželstva. K vlastníctvu domu uviedol, že predmetný rodinný dom nadobudol ešte pred uzavretím manželstva. K spoločnostiam, v ktorých je spoločníkom a konateľom, uviedol, že v uvedených spoločnostiach nevykonáva žiadne aktivity a ani nepoberá žiaden plat, či odmenu. Poukázal na svoj príjem, ktorý je v zmysle potvrdenia zamestnávateľa zo dňa 25.07.2013 v sume 2.494,98 eura mesačne. Výživné v požadovanej výške na maloletú S. 320,- eur mesačne považoval za neakceptovateľné a neprimerané k nárokom maloletej, s prihliadnutím na jej vek. Za primerané odôvodneným potrebám mal. dieťaťa, ako aj svojim možnostiam a schopnostiam, považoval výživné vo výške 230,- eur mesačne. V priebehu konania uviedol, že obchodné podiely v spoločnostiach, bezodplatne previedol na svojho otca, t. j. tak, ako ich nadobudol. Rovnako vrátil otcovi aj rodinný dom v Bratislave a to darovacou zmluvou, nakoľko sa mu nepáčilo, ako matka poukazuje na tento majetok a sú s tým iba problémy. Garáž, ktorú má vo vlastníctve sa chystá predať. Po starej mame nadobudol 1/6 podiel na pozemkoch, avšak s týmito nehnuteľnosťami má iba výdavky a žiadne príjmy. K bytu v Z. uviedol, že bol prenajatý na neurčitú dobu s 3-mesačnou výpovednou lehotou, momentálne z nájomom 969,50 eur mesačne s tým, že takýto nájom zodpovedá nájomnému za 1-izbový byt v Z.. Tento byt prenajal bez kuchyne, pôvodne za 11,- eur za 1 m² s tým, že do kuchyne investoval všetky svoje úspory. Okrem toho platí energie 29,- eur a poplatok GES 17,98 eura, čo je obdoba koncesionárskych poplatkov na Slovensku. Poukázal na svoj príjem IT pracovníka v sume 2.490 eur, z ktorého platí výživné na 2 mal. deti spolu v sume 530,- eur a ešte aj zameškané výživné. Okrem toho ho jedna cesta na Slovensko stojí 140,- eur s tým, že navštevuje deti dva krát do mesiaca. Uviedol, že by súhlasil s určením výživného na čas do rozvodu v sume 230,- eur mesačne s tým, že by súd do zročného výživného započítal to, čo na maloletú S. od mája 2013 plnil a zameškané výživné mu povolil zaplatiť v splátkach. Kolízny opatrovník v správe zo šetrenia rodinných pomerov uviedol, že matka spolu s maloletými deťmi N. a S. od narodenia S., žije u svojich rodičov v D. N.. Je na materskej dovolenke a maloletá N. od októbra 2013, navštevuje predškolské zariadenie MŠ D. N.. Dom rodičov matky pozostáva z piatich izieb, kuchyne a príslušenstva. Matka s rodičmi vedie spoločnú domácnosť, na ktorú matka prispieva sumou 150,- eur mesačne. Matka má s deťmi svoju izbu kompletne zariadenú, kde má všetko potrebné pre uspokojovanie ich potrieb. Matka deťom v plnom rozsahu každodennou starostlivosťou zabezpečuje všetky potreby pre ich zdravý psychický a fyzický vývin. V starostlivosti zo strany matky nezistili žiadne nedostatky. Navrhol, aby súd rozhodol v záujme maloletej S. a zohľadnil možnosti a schopnosti oboch rodičov a určil primerané výživné vzhľadom k pomerom otca.

Ďalej v odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že po vykonanom dokazovaní zistil, že matka s otcom uzatvorili dňa 10.07.2010 manželstvo pred Matričným úradom v Bojniciach. Dňa 14.09.2010 sa im narodila maloletá N. Z. a dňa XX.XX.XXXX maloletá S. Z.. V roku XXXX podal otec na Okresný súd Bratislava I návrh na rozvod manželstva, ktoré sa viedlo na OS Bratislava I. pod sp. zn. 1P/189/2012. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16.10.2012 sp. zn. 9P/30/2012 bola maloletá N. Z., nar. XX.XX.XXXX, na čas do rozvodu zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej N. sumou 350,- eur mesačne. Zročné výživné za obdobie od 01.05.2012 do dňa vyhlásenia rozsudku vo výške 800,- eur súd povolil otcovi splácať po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 23.10.2013 č. k. 1P/189/2012-431 rozviedol manželstvo Ing. Z. Z. a Ing. Z. Z. uzatvorené dňa 10.07.2010 pred Matričným úradom v Bojniciach a na čas po rozvode manželstva schválil dohodu rodičov, na základe ktorej boli maloleté deti N. Z., nar. XX.XX.XXXX a maloletá S. Z., nar. XX.XX.XXXX, zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný platiť výživné na maloletú N. 300,- eur mesačne a na maloletú S. 230,- eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode. Zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok, sú oprávnení obaja rodičia. Zároveň bolo upravené právo otca stretávať sa s maloletými deťmi počas bežného roka a počas vianočných sviatkov. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2013. Vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.10.2013 č. k. 1P/189/2012-431, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2013, predmetom tohto konania bolo určenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú S. Z., nar. XX.XX.XXXX, a to na čas od 27.12.2012 (t.j. od jej narodenia, po úprave návrhu matkou na pojednávaní) do 11.12.2013, t. j. do dňa predchádzajúceho dňu, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej S. právoplatne rozvedené. Matka sa návrhom domáhala určenia vyživovacej povinnosti vo výške 320,- eur mesačne s účinnosťou od narodenia maloletej S.. Otec súhlasil so stanovením svojej vyživovacej povinnosti na maloletú S. v sume 230,- eur mesačne s účinnosťou od narodenia maloletej S. s tým, že mu súd do zročného výživného započíta to, čo na maloletú S. od mája 2013 plnil (100,- eur mesačne) a zameškané výživné mu povolí zaplatiť v splátkach. Poukazoval na uzavretú rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom N. a S. na čas po rozvode, podľa ktorej sa s matkou dohodli na jeho vyživovacej povinnosti na maloletú S. v sume 230,- eur mesačne. Matka maloletej S. je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke s maloletou S.. Otec na čas do rozvodu platil matke na výživu maloletých detí mesačne sumu 500,- eur (350,- eur bežné výživné na maloletú N., 50,- eur zameškané výživné na maloletú N. a sumu 100,- eur mesačne ako výživné na maloletú S. od mája 2013). Matka býva v rodinnom dome svojich rodičov, ktorým prispieva na domácnosť sumou 150,- eur mesačne a raz ročne platí za uhlie 300,- eur. Platí si životnú poisťku 36,74 eura mesačne. Okresný súd Bratislava I. vedie pod sp. zn. 1P/209/2012 konanie, v ktorom sa matka domáha určenia výživného na manželku. Otec maloletej S. žije a pracuje v H. v Z.. Otec je zamestnaný ako IT pracovník v spoločnosti K. O., U. Q Z., kde dosahuje netto mzdu 2.494,98 eur mesačne. V Z. býva v 3-izbovom byte, za ktorý platí aktuálne nájom 969,50 eura mesačne, energie 29,- eur mesačne a GEZ 17,98 eura mesačne. Jeho ďalšie výdavky predstavujú mesačne sumu 280,- eur cestovné na Slovensko a späť 2 krát do mesiaca, cestovné do práce 66,40 eur, strava 450,- eur, poistenie zodpovednosti za škodu 11,71 eura, poistenie právnej ochrany 10,10 eura a ostatné výdavky v sume 50,- eur (ošatenie, hygienické potreby, lekárne). Je výlučným vlastníkom rodinného domu v Bratislave v kat. úz. Staré Mesto (LV č. 2596), ktorý nadobudol pred uzavretím manželstva. Ďalej je výlučným vlastníkom garáže v Bratislave v kat. úz. Vinohrady (LV č. 4538). V podielovom spoluvlastníctve v podiele 1/6 k celku vlastní otec rodinný dom a záhradu v Banskej Bystrici v kat. úz. Podlavice (LV č. 249 a č. 1890). Okrem predmetných nehnuteľností je podielovým spoluvlastníkom v 1 rekreačnej chaty s pozemkom a záhrady v kat. úz. Senec (LV č. 1268), ktoré nadobudol darovaním. Bol spoločníkom v obchodnej spoločnosti ASPER, spol. s r.o., a to do 13.12.2013 a doposiaľ je spoločníkom v obchodných spoločnostiach SLOVEK, spol. s r.o. v podiele 38,70 % a SLOVEK AKTA, s.r.o. v podiele 38,70 %. K účasti v obchodných spoločnostiach sa otec vyjadril na pojednávaní dňa 18.12.2013 tak, že obchodné podiely v týchto spoločnostiach prevádza bezodplatne na svojho otca a to tak, pretože takto ich od neho nadobudol. Poukázal na to, že jeho otec zabezpečuje činnosť týchto spoločností prostredníctvom ním určených ľudí. Uviedol, že v spoločnostiach vystupuje len formálne, nevykonával v nich žiadnu činnosť a nepoberal žiaden plat, či iné finančné ohodnotenie zo zisku predmetných spoločností. Zároveň doložil zápisnice z rokovania valných zhromaždení spoločností ASPER, s.r.o., SLOVEK, s.r.o. a SLOVEK AKTA s.r.o. a ich oznámenia, z ktorých vyplýva, že otec z titulu svojej funkcie v spoločnostiach, nemá žiadne príjmy a ani sa nepodieľa na prerozdelení ich zisku za rok 2012. Uviedol, že aj rodinný dom v Bratislave, Pri Suchom mlyne č. 88 prevádza na svojho otca bezodplatne darovacou zmluvou. Maloletá S. bude mať 1 rok. V súvislosti so starostlivosťou o ňu, má matka výdavky

na zakúpenie plienok v sume 50,- eur, nutrilon 90,- eur, vlhčené utierky 8,- eur, detská kozmetika 10,- eur, pracie prášky 10,- eur, očkovanie 30,- eur ročne, zdravotná starostlivosť 15,- eur ročne, oblečenie 15,- eur mesačne, detské príkrmy 15,- eur, detské poistenie 22,70 eura a detské fľaše 3,- eurá.

Ďalej s odkazom na ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, §62 ods. 1-5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine okresný súd v odôvodnení uviedol, že v čase vyhlásenia rozsudku o rozvoze ich manželstva obaja rodičia súhlasili s dohodnutým výživným otca na maloletú S. na čas po rozvoze v sume 230,- eur mesačne. Obaja rodičia dospeli k záveru, že výživné v sume 230,- eur na maloletú S., je na jednej strane primerané odôvodneným potrebám maloletej S. a na druhej strane primerané možnostiam a schopnostiam otca. Z tohto princípu vychádzal súd aj v predmetnej veci pri stanovení vyživovacej povinnosti otca k maloletej S. na čas do rozvodu, a to konkrétne za obdobie od 27.12.2012 do 11.12.2013. Ak dňa 23.10.2013 rodičia uzavreli rodičovskú dohodu o výške výživného na maloletú S. na čas po rozvoze v sume 230,- eur, tak si boli obaja vedomí svojich príjmov, výdavkov a majetkových pomerov a tiež odôvodnených potrieb maloletej S.. Obaja sumu 230,- eur mesačne považovali za dostatočnú na pokrytie všetkých nevyhnutných potrieb maloletej S. a zároveň za primeranú majetkovým pomerom otca. Matka v tomto konaní sumu 230,- eur sama požadovala ako výživné na maloletú S. na čas do rozvodu za primeranú až na pojednávaní dňa 18.12.2013 opätovne podľa pôvodného návrhu žiadala sumu 320,- eur mesačne. Zmenu odôvodnila právom dieťaťa na rovnakú životnú úroveň na čas do rozvodu, ako má ich otec. Z tohto dôvodu považovala za primerané odôvodneným potrebám maloletej S. a životnej úrovni otca výživné v sume 320,- eur mesačne. Na pojednávaní dňa 18.12.2013 nepoprela, že suma výživného 230,- eur postačuje na pokrytie všetkých výdavkov maloletej S.. Nevedela uviesť žiadne výdavky, či odôvodnené potreby maloletej S., ktoré by odôvodňovali vyššie výživné zo strany otca na čas do rozvodu, ako bolo rodičmi dohodnuté na čas po rozvoze. Ak aj matka poukazuje na právo detí na rovnakú životnú úroveň ako má ich otec, s poukazom na celkové majetkové pomery otca a jeho životnú úroveň, súd konštatuje, že toto právo dieťaťa je zachované aj pri určení vyživovacej povinnosti zo strany otca na maloletú N. v sume 300,- eur mesačne a na maloletú S. v sume 230,- eur mesačne na čas po rozvoze a v určení vyživovacej povinnosti otca na maloletú N. v sume 350,- eur mesačne a na maloletú S. v sume 230,- eur mesačne na čas do rozvodu. Vykonaným dokazovaním bol preukázané, že otec iné príjmy ako príjmy zo svojho zamestnania nemá, pričom vzhľadom na výkon práce v Z., má aj zvýšené výdavky so zabezpečením ubytovania, stravy a ostatných životných potrieb v H.. Ak aj vlastnil, resp. vlastní viacero nehnuteľností a je, resp. bol spoločníkom vo viacerých obchodných spoločnostiach, ide o majetok, resp. majetkové práva, z ktorých mu neplynuli a neplynú žiadne príjmy a na ich udržanie má, resp. mal len výdavky, ktoré za neho hradil jeho otec. Súd mal za to, že pri uzatváraní dohody o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze, kde matka súhlasila s výživným na maloletú S. v sume 230,- eur mesačne, matka zohľadnila celkové majetkové pomery otca maloletých detí, teda aj vlastníctvo predmetných nehnuteľností a účasť otca v obchodných spoločnostiach, a takto určené výživné, považovala za primerané aj s prihliadnutím na právo detí, podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Matka v tomto konaní nepreukázala, že by oprávnené potreby a záujmy maloletej S. boli na čas do rozvodu vyššie, ako oprávnené potreby a záujmy maloletej S. na čas po rozvoze, resp. že by okolnosti a podmienky na strane oboch rodičov na čas po rozvoze a v čase do rozvodu boli tak odlišné, aby odôvodňovali určenie inej, vyššej vyživovacej povinnosti otca na maloletú S., ako bola rodičmi dohodnutá vyživovacia povinnosť otca na maloletú S. v sume 230,- eur mesačne na čas po rozvoze. Súd tiež poukázal na konanie o určenie výživného na manželku, ktoré sa vedie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1P/209/2012, kde predmetom posúdenia súdu bude rovnaká životná úroveň manželov a táto bude zohľadnená pri stanovení výživného zo strany otca maloletých detí na matku, na čas do rozvodu ich manželstva. Na základe vyššie uvedeného, dospel súd k záveru, že odôvodneným potrebám maloletej S. na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, s ohľadom na stanovisko matky v rozvodovom konaní, zodpovedá vyživovacia povinnosť otca na maloletú S. na čas do rozvodu v sume 230,- eur mesačne s účinnosťou od 27.12.2012 do 11.12.2013. Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie odo dňa narodenia maloletej S., t. j. od 27.12.2012 do dňa predchádzajúceho dňu, kedy nadobudol rozvodový rozsudok právoplatnosť, teda do 11.12.2013. Zameškané výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 1.848,71 eura. Zameškané výživné za mesiac december 2012 predstavuje sumu 37,10 eura ($230/31 * 5 = 37,10$ eura), za mesiace január až november 2013 predstavuje sumu 2.530,- eur ($230 * 11 = 2530,-$ eur) a za mesiac december 2013 za 11 dní sumu 81,61 eura ($230/31 * 11 = 81,61$ eura), celkom sumu 2.648,71 eur, mínus sumu otcom zaplateného výživného 800,- eur (za 8 mesiacov po 100,- eur), t. j. zameškané výživné v sume 1.848,71 eur od 27.12.2012 do 11.12.2013. Sumu zameškaného výživného,

povolil súd otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 80,- eur pod hrozbou straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, keďže konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Rozsudok súdu prvého stupňa, v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla matka maloletého dieťaťa prostredníctvom právnej zástupkyne a žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a to tak, že určí výživovaciú povinnosť otca v prospech maloletého dieťaťa v období od 27.12.2012 do 11.12.2013 vo výške 320,- eur mesačne s tým, že súhlasila, aby otec splácal zameškané výživné spolu s bežným výživným po 80,- eur mesačne. Poukázala na v konaní zistené skutočnosti, týkajúce sa tak príjmov, ako aj výdavkov na strane oboch rodičov maloletého dieťaťa. Ďalej poukázala na to, že otec je výlučným vlastníkom rodinného domu v Bratislave, ktorý nadobudol ešte pred uzatvorením manželstva s matkou dieťaťa, vlastníkom garáže v Bratislave, podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/6-ityny rodinného domu a záhrady v Banskej Bystrici a podielovým spoluvlastníkom v podiele 1-ice rekreačnej chaty s pozemkom a záhrady v k.ú. Senec. Je spoločníkom a konateľom v obchodných spoločnostiach ASPER spol. s.r.o., SLOVEK, spol. s.r.o., spol. s r.o. SLOVEK AKTA v podiele 38/70 %. Poukázala na to, že otec sa vyjadril na pojednávaní v decembri 2013, že rodinný dom v Bratislave previedol na svojho otca a rovnako tak všetky podiely vo vyššie uvedených nehnuteľnostiach, čo urobil bezodplatne s odôvodnením, že tieto bezodplatne aj od svojho otca získal. Podľa jeho vyjadrenia, nepoberal v týchto spoločnostiach žiaden plat, ani finančné ohodnotenie zo zisku spoločnosti. Nesúhlasila so záverom súdu prvého stupňa, že matka nepreukázala vyššie výdavky na mal. S. ani s tým, že podľa názoru súdu 230,- eur mesačne, postačuje na pokrytie výdavkov na dieťa. Podľa jej názoru, prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnila dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.. Podľa jej názoru bolo potrebné zohľadniť, že otec si prenajal veľký trojizbový byt, v súvislosti s ktorým má veľké výdavky napriek tomu, že vedel už v roku 2012, keďže prebiehalo konanie o rozvod, že rodina spolu bývať nebude. Otec v konaní tvrdil, že výdavky v spojitosti s vlastníctvom nehnuteľností a to mesačné úhrady, dane a iné hradí za neho jeho otec, rovnako tak ako aj splátku hypotéky vo výške 1.060,- eur, tieto skutočnosti však neboli v konaní preukázané. Poukázala na majetok spoločností, ktorých je otec spoločníkom a konateľom. Podľa jej názoru nie je podstatné, že otec v konaní preukázal, že nemá žiaden príjem z uvedených spoločností výpisom z valných zhromaždení, spolu s potvrdením, pretože to nie je podstatná vec pre rozhodovanie. Súd mal brať do úvahy nielen to, aké mali spoločnosti v jednotlivých rokoch príjmy, ale tiež aký mali dlhodobý hmotný majetok. Týmto sa však súd nezaoberal. Rovnako nevzal do úvahy, že otec sa zbavil rodinného domu, ako aj svojich podielov v týchto obchodných spoločnostiach. Podľa jej názoru, ide o účelové konanie, pretože sa zbavuje majetku a svojej majetkovej účasti v spoločnostiach, aby nemusel matke platiť vyššiu sumu výživného na maloleté deti. Poukázala na to, že počas trvania manželstva, rodičia dieťaťa nenadobudli žiaden majetok do BSM, ale všetok nehnuteľný majetok otca, je v jeho výlučnom, alebo podielovom spoluvlastníctve. Podľa jej názoru, pokiaľ starý otec ako dôchodca, má príjem z troch obchodných spoločností mesačne min. sumu 2.000,- eur, pričom platí výdavky tak, ako to otec dieťaťa uvádzal za neho, tak takýto príjem, by mohol mať z týchto obchodných spoločností aj otec dieťaťa. Tento si však podľa jej názoru, nedáva účelovo vyplácať žiadnu sumu a to najmä z toho dôvodu, aby mu nebolo určené vyššie výživné na maloleté deti. Mala za to, že súd vzal do úvahy u maloletého dieťaťa iba mesačné náklady na zabezpečenie jeho potrieb a z toho potom vychádzal, keď výživné určil. No podľa zákona, dieťa má participovať na životnej úrovni rodiča a tá je podľa príjmu otca, vlastníctva nehnuteľností i jeho účasti v obchodných spoločnostiach oveľa vyššia. Pokiaľ by ich bol súd vzal do úvahy, bol by musel stanoviť výživovaciú povinnosť otcovi vo väčšom rozsahu.

Otec maloletého dieťaťa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu matky uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a preto ho žiada potvrdiť. Poukázal na to, že dňa 12.12.2013 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudok Okresného súdu Bratislava I, ktorým bolo manželstvo rodičov dieťaťa rozvedené a ktorým boli upravené aj práva a povinnosti otca k deťom pochádzajúcim z manželstva a tým aj výška výživného na mal. N. vo výške 300,- eur a mal. S. vo výške 230,- eur mesačne. Výška výživného bola stanovená adekvátne k veku detí. Uviedol, že matka neustále poukazuje na jeho majetkové pomery a hlavne na jeho pôsobenie v troch spoločnostiach, na pozemky a ďalšie majetky, ktoré nadobudol pred uzavretím manželstva. Poukázal na to, že dlhé roky žije a pracuje v H. a skutočnosť, že figuroval v nejakých obchodných spoločnostiach jeho otca, bola len formálna záležitosť, nakoľko jeho otec mal zdravotné problémy, z ktorého dôvodu sa formálne objavoval otec detí v spoločnostiach, pričom však nevykonával žiadnu činnosť, za ktorú by bol poberal

plat, ani žiadne iné finančné ohodnotenie zo zisku týchto spoločností, čo preukázal aj ich vyhlásením. Jeho otec už v minulom roku zamestnal a zapracoval novú pracovníčku v spoločnostiach, ktorá tieto vedie. Na tomto základe došlo aj k tomu, že valné zhromaždenie spoločnosti otca odvolalo, pretože sa nepodieľal na činnostiach a teda ani na prerozdelení zisku, tak ako si to neustále myslí matka detí. Uviedol, že na Slovensko prichádza len za účelom návštevy svojich maloletých detí a to dvakrát do mesiaca, prípadne počas štátnych sviatkov, Vianoc, pretože cestovanie z H. je finančne náročné. Pokiaľ bol odvolaný z funkcie konateľa spoločností, nešlo o účelové kroky ako tvrdí matka detí, ale bol odvolaný valným zhromaždením, pričom išlo o rozhodnutie väčšinové. Z jej vyjadrení v tomto smere vyvodzuje, že pravdepodobne s ním uzatvorila manželstvo len z dôvodu že mal v tom čase majetok, na čo neustále poukazuje a nie z iných dôvodov. V súvislosti s majetkom patriacim spoločnostiam uviedol, že spoločnosti patriace jeho otcovi, vykonávajú činnosť spojenú s archivovaním dokumentov firiem a osôb a na tento účel, sú potrebné určité skladové priestory na ich uskladnenie, takže nejde o žiaden osobný majetok otca, pričom on ani nemá pojem o tom, o aké priestory ide a kde sa nachádzajú. Poukázal na to, že on sám je dostatočne vyťažovaný náročnosťou svojej práce vo firme v H., o čom vedela aj matka detí, lenže pravdepodobne v súčasnosti vo vidine finančného prospechu ho chce zničiť a pomstiť sa mu za niečo, za čo môže ona sama svojim správaním k nemu a nemá na zreteli pokoj a pohodu detí, ktoré sú svedkom jej vystúpení pri jeho návštevách detí. Súdom prvého stupňa určenú vyživovaciu povinnosť, považoval za objektívne a správne stanovenú s prihliadnutím na to, že dieťa je vo veku jedného roka.

Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že pokiaľ matka dieťaťa vyslovila nespokojnosť s rozhodnutím súdu a žiada zvýšiť vyživovaciu povinnosť na sumu 320,- eur mesačne, navrhuje tomuto odvolaniu vyhovieť, keďže táto suma je primeraná potrebám maloletého dieťaťa.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojil skutkový stav zistený súdom prvého stupňa, ktorý považoval za správny. Zo svojich zistení vyvodil okresný súd aj správny záver a krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje nielen so skutkovými, ale aj právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva nasledovné:

V zmysle čl. 41 Ústavy SR, je vymedzený rámec ústavnej starostlivosti ochrany manželstva, rodiny a rodičovstva, kde okrem iného, je Ústavou zaručené právo detí, na rodičovskú výchovu a starostlivosť a zároveň právo rodičov, na starostlivosť o deti a ich výchovu. Zákon o rodine, je jeden z rozhodujúcich zákonov, ktorým sa čl. 41 vykonáva. Výživné je v zmysle Zákona o rodine, právnym nárokom dieťaťa. Právo dieťaťa na výživné, je ovplyvňované právnymi skutočnosťami, ktoré vedú k vzniku, k zmene a zániku práva, na výživné. Do celého tohto procesu, vstupujú za určitých okolností, nielen povinné a oprávnené osoby, ale aj štátne orgány a to predovšetkým súdy, ktorých jednou zo základných úloh je dbať o zabezpečenie práv a právom chránených záujmov detí.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Vyššie uvedené zákonné kritéria pre určenie výšky vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča, sa posudzujú vždy vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Odôvodnenosť totiž vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti, boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Miera potrieb dieťaťa je rôzna, závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu, záujmov, nadania, talentu, vzdelania, odbornej prípravy na budúce povolanie. Právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča je nesporné, napriek tomu vychádzajúc z kritéria odôvodnenosti potrieb, je opodstatnený záver, že aj odôvodnené potreby, majú určitú hornú hranicu súvisiaci so spotrebným charakterom.

Odvolací súd preskúmaním zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že súdom prvého stupňa určené výživné v prospech maloletého dieťaťa vo výške 230,- eur zodpovedá tak odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek, ako aj osobným, majetkovým pomerom oboch rodičov a je v súlade aj s právom dieťaťa, podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča. Za rozhodujúcu skutočnosť odvolací súd považoval to, že v rozvodovom konaní bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.10.2013 č.k. 1P/189/2012-431, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2013 rozvedené a mal. S., nar. XX.XX.XXXX bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 230,- eur mesačne. Takto stanovená výška výživného, bola výsledkom dohody rodičov maloletého dieťaťa, čo samozrejme súd nezbavovalo povinnosti posúdenia, či takto stanovené výživné zodpovedá potrebám dieťaťa, ako aj osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom rodičom, s prihliadnutím samozrejme na právo dieťaťa, podieľať sa na ich životnej úrovni. S poukazom na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie je právoplatné, je možný jediný záver, že takto určená vyživovacia povinnosť, zodpovedá všetkým zákonným kritériám, rozhodujúcim pre určenie výšky vyživovacej povinnosti povinnému rodičovi, s tým že tak obaja rodičia, ako aj súd vychádzali z veku a odôvodnených potrieb dieťaťa a existujúcich majetkových a zárobkových pomerov otca, zahŕňajúcich jednak zistený príjem otca, vlastníctvo nehnuteľností, ako v konečnom dôsledku aj jeho pôsobenie v dotknutých obchodných spoločnostiach a deklarovaných výdavkoch. Námietky matky uplatnené v odvolaní, že takto určená výška výživného /i keď za obdobie predchádzajúce, avšak pri totožných pomeroch otca a potrebách dieťaťa/, dostatočným spôsobom nezohľadňuje právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni otca, by vo svojej podstate predstavovalo neprípustnú revíziu existujúceho súdneho rozhodnutia. Predmetom rozhodovania v preskúmvanej veci bolo určenie vyživovacej povinnosti za obdobie predchádzajúce rozvodu manželstva rodičov, t.j. za obdobie od narodenia dieťaťa 27.12.2012 do 11.12.2013, t.j. do dňa predchádzajúceho dňu, ktorým bolo manželstvo rodičov mal. Pauly právoplatne rozvedené. V konaní nebolo preukázané a matka to ani netvrdila, že by v rozhodnom období boli osobné, majetkové a zárobkové pomery otca odlišné ako v čase, kedy súd rozhodoval o výživnom v rozvodovom konaní, pričom vek dieťaťa bol naopak nižší. Za týchto okolností, nie je teda existujúci právne významný dôvod, pre ktorý bolo opodstatnené stanoviť otcovi vyživovaciu povinnosť za obdobie predchádzajúce obdobiu, pre ktoré je už vyživovacia povinnosť určená právoplatným rozhodnutím v miere vyššej. Bez právneho významu vo vzťahu k tejto veci, sú odvolacie námietky matky spočívajúce v tom, že aktuálne sa otec zbavuje svojho majetku, aby jeho vyživovacia povinnosť bola nižšia, pretože tieto by mohli byť významné len v prípade, ak by otec s odôvodnením na tieto skutočnosti, požadoval výživné v menšom rozsahu, ako bolo určené v čase, keď majetok vlastnil, teda v čase rozhodovania o výživnom v rozvodovom konaní, o ktorý prípad však v preskúmvanej veci nejde.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, odvolací súd považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za v celom rozsahu správne a preto ho za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu s poukazom na skutočnosť, že ide o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.